

ogsaa vil stemme for Loven, saa veed han meget godt, at der er en stor Mængde Medlemmer, der ingenlunde ville gjøre det. Naar vi altsaa skulle tale om en Sammenligning, saa er det mellem det Forslag, der nu foreligger, som kommende fra Landstinget, og den nu bestaaende Lov. Den nu bestaaende Lov, saaledes som den tidligere er vedtagen af Rigsdagen, og det Forslag, der er kommet til os fra Landstinget, det ere de Ting, der staae mod hinanden; det er fra dem, at Beregningerne fra Ingeniørerne ere udgaaede. Det er altsaa det, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det virkelige Strids-spørgsmaal er den bestaaende Lov, og det Forslag, der er kommet fra Landstinget, og med Hensyn til Forskjellen i Udgifterne ved disse Forslag seer jeg ikke, at der er gjort en eneste Indbending mod de af Regjeringen meddeelte Beregninger, der holder Stil. Hvad Middelfart angaaer, troer jeg, at den har faaet nok. Jeg vilde ønske, at Middelfart, der har viist en saa overordentlig Energi med Hensyn til denne Sag, vilde være kommen med det suulke Tilbud om at flyde Noget til selv, saaledes som andre Dele af Landet have gjort, naar de vilde vinde en seregen Fordeel. Jeg troer, at vi skulle spare de flere hundrede tusinde Rd., der kunne spares ved, at Forslaget tages, som det er kommet til os.

J. M. Hansen: Den ærede sidste Taler viste, ved at paapege min Stemmegivning ved sidste Behandling, sin gode Villie til at antyde, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Modsigelse, men den ærede Talers Evne har ikke svaret til hans Villie, thi jeg var i den fuldstændigste Overensstemmelse med mig selv, haade den Dag og al den lange Tid, Jernbanespørgsmaal have ligget for. Jeg har stadig sagt, at jeg helst slet ingen ny Lov vilde have, men det følger af sig selv, at naar man troer, at man ikke kan forhindre en Lov fra at blive vedtaget, søger man at gjøre den saa god som mulig. Jeg stemte derfor for det, der var det Bedste, naar vi skulde have en ny Lov. Men da jeg helst ingen vilde have, var jeg selvstændig i fuldkommen Overensstemmelse med mig selv, naar jeg gjorde Mit til, at vi ikke sit

Loven. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at den ærede Taler og hans Venner gjorde affurat det Samme, thi det Forslag, jeg har været med at stille, og som blev vedtaget her sidst, stemte de Herrer først imod, men efterat det var vedtaget, stemte de for det; da jeg stemte imod det, som endelig Lov, stemte de for det. Har der altsaa været noget Begrundet i den ærede Talers Bebreidelser, saa ramte de ham selv; han gjorde det Samme som jeg, idet han stemte Ja, da jeg stemte Nei, og da jeg stemte Nei, stemte han Ja. Hvad jeg udtalte overfor den ærede Rigsdagsmand for Mariager (M. Hage), staaer fast; det staaer fast, at han nu indtager en aldeles ny Stilling i Jernbanesagen, og det vil ikke kunne lykkes ham eller nogen Anden, der vil tage hans Forsvar, at bortforklare det, thi det lader sig bevise med Sort paa Hvidt.

Alex: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, naar ikke den ærede Rigsdagsmand for Præsts Amts 6te Valgkreds (H. Hage) havde givet mig Anledning dertil. Han forudsatte i sit Foredrag, at jeg skulde have skiftet Anskuelse, og som Følge deraf tidligere have stemt imod min egen Overbeviisning. Jeg vil kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvorfor jeg nu tilraader det ærede Thing at stemme for Forslaget, som det foreligger fra Landstinget, er deels fordi jeg allerede tidligere har yttret, at hvis det Forslag, jeg har været med at stille, ikke gik igjennem, vilde jeg stemme for det Forslag, der nu foreligger fra Landstinget, og deels ogsaa fordi jeg troer, at hvor stærk en Overbeviisning man end kan have om det Rigtige i sin Anskuelse, bør man ligeoverfor Regjeringen og ligeoverfor Landstinget, der udtaler sig i modsat Retning, rette sin Anskuelse derefter.

Rettelser i P. Olsens Foredrag:

Sp. 5009, Lin. 14 f. n.: „at de skulde Slanger ville“
 læs: „at Slangesnittheden vil“